

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פְּרֻשֵׁת בְּשִׁלַּח עֵרֵב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ י"ב שְׁבַט, ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / שְׁשִׁי עִם רִשׁוּי

הַמֶּן יֵרֵד מִן הַשָּׁמַיִם מֵדֵי יוֹם וּמִנָּה כְּפֹלֵה יֵרְדָה בְּעֵרֵב שַׁבַּת. הֵיוּ יְהוּדִים שְׁלֵא בְטָחוּ בֵּה' וְהָ לֹא שָׁמַח עַל כֵּן. הַיְהוּדִים שָׁמְרוּ חֶלֶק מֵהַמֶּן כְּדֵי לְהַזְכִּיר תְּמִיד לְבִטּוֹחַ בֵּה'.

לְנַכַּח כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁעֲמָדוֹ שָׁם, ה' דָּבַר לְמֹשֶׁה מִתּוֹךְ הָעֲנָן. ה' אָמַר: "שָׁמַעְתִּי אֶת תְּלוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲמֹר לָהֶם שִׁיְהִי לָהֶם בָּשָׂר וְלֶחֶם וְהֵם יִדְעוּ כִּי אֲנִי ה' וְאַז בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲזְרוּ לְאַהֲלֵיהֶם.

בְּבַקֵּר לְמַחֲרָת, הַמֶּן יֵרֵד לְרֵאשׁוֹנָה. ה' שָׁלַח שַׁבְּכָה שֶׁל טַל מִתַּחַת לְמֶן וְעוֹד שַׁבְּכָה שֶׁל טַל שֶׁבִּסְתָּה מֵעַל כְּדֵי לְהִגֵּן עָלָיו. בְּשֶׁהִשְׁמַשׁ זָרְחָה, הַשַּׁבְּכָה הֶעֱלִינָה שֶׁל הַטַּל הַתְּאֵדָתָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָכְלוּ לְרֹאוֹת אֶת הַמֶּן. הֵם לֹא יִדְעוּ מַה בְּדִיוֹק זֶה הִיָּה וְלָכֵן קָרְאוּ לוֹ בְּשֵׁם מֶן- מַה הוּא? מִזּוֹן פָּשׁוּט.

מֹשֶׁה אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁזֶהוּ הַלֶּחֶם שֶׁה' שָׁלַח עֲבוּרָם. הֵם צָרִיכִים לְקַחַת כֶּמָּה שֶׁהֵם צָרִיכִים לְכָל אֶחָד מִבְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה. הַיְהוּדִים שָׁמְעוּ, אֲבָל חֶלֶק מֵהָאֲנָשִׁים לְקַחוּ קֶצֶת יוֹתֵר מִן מִמָּה שֶׁהֵיוּ צָרִיכִים וְחֶלֶק לְקַחוּ פָּחוֹת. אֲבָל כְּשֶׁהֵם חֲזְרוּ לְאַהֲלֵי שְׁלֵהֶם וּמִדְּדוּ אֶת זֶה, הֵם רָאוּ שֶׁה' עָשָׂה נֶס- לְכָל אֶחָד בְּדִיוֹק אֶת הַכֶּמָּוֹת לָהֶם הִיָּה זְקוּק לוֹ וּלְמִשְׁפָּחָתוֹ. מֹשֶׁה הִזְהִיר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא לְשָׁמֵר אֶת הַמֶּן, ה' יִשְׁלַח לָהֶם עוֹד כְּשִׁיִּצְטָרְכוּ. אֲבָל הֵיוּ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא הָאֲמִינוּ שֶׁלְמַחֲרָת הֵם יִקְבְּלוּ עוֹד, וְהַנִּיחוּ חֶלֶק מִמֶּנּוּ בְּצַד כְּדֵי לְשָׁמֵר לַיּוֹם הַמַּחֲרָת. הַמֶּן הַתְּקַלְקֵל כָּלוּ וְהַתְּמַלֵּא בְּתוֹלְעִים, וּמֹשֶׁה מְאוֹד כָּעַס עֲלֵיהֶם שְׁלֵא שָׁמְעוּ וְלֹא הָאֲמִינוּ בֵּה'!

מֵדֵי בִקָּה, אַחֲרֵי שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחוּ אֶת הַמֶּן, הַמֶּן שֶׁנִּשְׁאָר עַל הָאֲדָמָה נִמַּס, וְהַפֶּךְ לְנַחֲלִים וְיֹבְלִים. הַבָּשָׂר שֶׁל הַבְּהֵמוֹת שֶׁשָׁתוּ מִמֶּנּוּ הִיָּה טָעִים מְאוֹד וְכָל הַגּוֹיִים יָכְלוּ לְרֹאוֹת שֶׁה' אוֹהֵב אֶת הַיְהוּדִים עַד כְּדֵי שֶׁשְׁלַח לָהֶם כֶּזֶה אֶכֶל מִיָּחָד.

בַּיּוֹם שְׁשִׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחוּ מִן כִּפֵּי צָרְכָם, אוֹלָם לְהַפְתָּעֵתָם גִּילוּ שִׁישׁ לָהֶם כְּפֹלֵה. הֵם שָׁאוּ אֶת מֹשֶׁה מִדּוֹעַ? (בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִדְעוּ עַל שַׁבַּת, אֲבָל לֹא יִדְעוּ שֶׁה' רָצָה שִׁישְׁמְרוּ אֶת הַשַּׁבַּת אֲפִלּוּ לִפְנֵי מִתּוֹן תּוֹרָה).

מֹשֶׁה אָמַר: "עֲדִין לֹא אִמְרָתִי לָכֶם, אֲבָל יִשְׁנֶם חֶלֶק מֵהַלְכוֹת הַשַּׁבַּת שְׁאוֹתֶם נִתְחִיל לְקַיֵּם הַחֹל מִשְׁבּוּעַ זֶה. לֹא נוֹכַח לְבַשֵּׁל בְּשַׁבַּת". בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּיחוּ בְּצַד אֶת הַמֶּנָּה הַנוֹסֶפֶת שֶׁל הַמֶּן, וּבְפֶעַם הַזֶּה,

המון לא התקלקל במהלך הלילה.

עם כל זה, בני ישראל שאלו אם הם צריכים לצאת ולאסוף את המן בשבת, אבל משה אמר להם שלא. בשהם שאלו שוב, הוא הבין שהם חששו שאולי המן לא ימשיך לרדת. משה אמר להם שלא לחשש, המן ימשיך לרדת ביום ראשון.

חלק מבני ישראל, יצאו בשבת לחפש את המן. ה' לא שמח כל כך. למרות שרק חלק מהיהודים יצאו, כל היהודים אחראים אחד בלפי השני.

בני ישראל יכלו לקרא למן בשם אחר אולם הם החליטו לשמור את השם מן. המן היה עגול, כמו זרע קטן בצבע לבן. טעמו היה כצפיחית בדבש (בצק אפוי בדבש) – אם היהודים לא רצו אותו בטעם אחר. ה' אמר למשה לקחת עמר מהמן ולהניחו בצנצנת כדי לשמור אותו לתמיד במשכן כדי שהיהודים יזכרו תמיד שה' נותן לנו את כל צרכינו. (כשהמשכן נבנה, אהרן עשה זאת). היהודים ימשיכו לאכל מהמן במשך 40 שנה!

תהלים / יום י"ב לחדש פרקים ס"ו-ס"ח

בפרק ס"ו, כתוב "הפך ים ליבשה" – ה' הפך את המים לאדמה יבשה בקריעת ים סוף.

חסידות מסבירה שזה בעצם מה שיקרה כשמשים יבוא.

בדרך כלל יש מים שמכסים את הים, אבל כשה' הופך לאדמה יבשה, כמו בקריעת ים סוף, אפשר לראות את מה שיש בפנים, את מה שבדרך כלל מסתר מהעין.

כשמשים יבוא, נוכל לראות דברים שנסתרים מעינינו.

כעת איננו יכולים לראות איד ה' בורא את הכל, אולם כשמשים יבוא, נוכל לראות זאת!

תנ"א / לקוטי אמרים פרק כ' (י"ב שבט שנה מעברת)

כדי להבין אחדות ה', עלינו לדעת שה' לעולם לא משתנה. ומה לגבי העולם? האדמו"ר הזקן עומד להראות לנו שה' ברא את העולם, אולם זה לא שנה מאומה אצל ה'. העולם נראה כה גדול וחשוב, אולם נוכח לראות שאצל ה' זה כמו כלום.

נוכל להבין זאת מהדרך שבה התורה משתמשת במשל של "דבור" כדי לומר לנו שה' ברא את העולם.. כיצד עובד הדבור אצל האדם? לאדם יש כח הדבור, כח ללא גבול. כל עוד הגוף בריא, כח הדבור של האדם יכול לאפשר לו לדבר ללא הפסקה. לכן מלה אחת בודדה ביחס לכח הדבור פלו היא כלום! לכן כח הדבור חייב להיות כלום ביחס לכח המחשבה שגורם לנו לחשב.

היום יום / י"ב שבט

המחשבה של האדם גורמת לו להרגיש מאד רגוע, ולפעמים אפלו "קר" (חסר התלהבות)

בלב - אדם יכול להרגיש חמימות והתלהבות!

דרך אחת איננה יותר טובה מהאחרת- ה' רוצה שנשתמש בשתייהם – להשתמש במח שלנו כדי ללמד את עצמנו ברוגע כיצד לעבוד את ה', יחד עם רגש של חמימות והתלהבות של הלב.

ספר המצוות / מצוות עשה ק"ו

המצוה היומית, **מצוות עשה ק"ו** עוסקת בדיני זבה. אשה שיש לה בעיה בריאותית הגורמת לה להטמא וישנן הלכות רבות כיצד היא נטמאת ומה עוד היא מטמאה.

רמב"ם / הלכות מטמאי משכב ומושב פרקים ז', ח', ט'

ב היום לומדים עוד על סוגי טמאה שאדם יכול לטמא דברים אחרים:

פרק ז'- בפרק זה לומדים על "מדרס", בכל מקום שבו יש מישהו עם אחד מסוגי טמאת הגוף, והוא נשען, יושב או רוכב, נהיה "אב טמאה" (מאד טמא, שיכול להעביר טמאה גם לדברים אחרים).

פרק ח'- הרמב"ם מסביר מה קורה אם אחד מאותם אנשים מזיז משהו לכיון שונה. האם הדברים נטמאים אם הוא מזיז עם מקל שמחזיק מתחת לסנטרו?

פרק י'- לומדים מה קורה אם אותם אנשים טמאים נתקלים במשהו וגורמים לו לפול. גם לומדים על זמנים בהם דברים נעשים מדרס מכיון שיתכן והם יהיו טמאים.

זרכי החסידות / חת"ת

לפני הרבה שנים בארץ ישראל, התחוללה מלחמה גדולה מפחידה שנקראה "מלחמת יום כפור" (כיון שהתחילה ביום הכפורים).

באותה שנה, בסוף אחד המכתבים שהרבי כתב ליהודים, בחדש חשוון, הרבי בקש שכל היהודים יסיפו בתורה ובצדקה, במיוחד בחת"ת (חמש, תהלים ותנ"א).

אנו מוצאים את המילה חתת פעם אחת בתורה. כשיעקב נדד עם המשפחה שלו בזמנים מסכנים, התורה אומרת שהגויים הרגישו פחד (חתת) אלקים ולא הציקו להם.

אנו רואים מכה, שלמוד חתת עוזר לכך שהגויים שרוצים להציק חס ושלום ליהודים, יחששו להציק לנו.

בנוסף, הרבה פעמים כשאנשים בקשו ברכה מהרבי, הרבי אמר להם "בטח יודעים מהתקנה של למוד חתת ששמענו עליה ממורי וחקמי הרבי הרי"ץ, עד כמה היא חשובה וכיצד היא סגולה לדברים רבים מאד.